

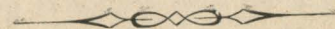
Крај инвентара 1894.

ЗАКОН

О

ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА

У ЗАКОНУ О ШУМАМА

БЕОГРАД

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

1900.

*КМ: 8.535 / 900-7 заједачки Новост
суда.*

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је Народна Скупштина решила и да смо Ми потврдили и потврђујемо :

ЗАКОН

О

ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА У ЗАКОНУ О ШУМАМА.

Чл. I.

У чл. 1. мења се одељак о шумама, у ново-ослобођеним крајевима, и гласи :

У ново-ослобођеним крајевима за општинске и сеоске шуме сматраће се они шумски простори, који остану ван граница државних шума, кад се ове ограниче.

Чл. II.

Чл. 5. мења се и гласи :

Сваку комисију за ограничавање државних шума састављају пет чланова, који се постављају Краљевим указом, на предлог Министра народне привреде. Тројица се бирају из реда стручњака, а двојица од активних посланика, које Народна Скупштина, као кандидате за то, без обзира на округе, избере у довољном броју. Из тога броја кандидата попуњавање се слабошћу, отказом, или

ма на који начин упражњена места чланова са листе посланика изабратих и постављених. Министар народне привреде овлашћује се, да на најбржи начин попуни свако упражњено место у комисији, нарочито у случајевима, кад непотпуношћу комисије проузроковано успоравање рада повлачи за собом бескорисне издатке.

Председник је комисије најстарији по положају чиновник, а најмлађи по положају врши дужност деловође.

Комисије ће се постављати за административне округе. За округе, у којима једна комисија не би могла у брзо свршити ограничавање, може се образовати и више комисија. У случају, кад се једна шума простире у два или више округа, Министар народне привреде наредиће, која ће комисија ограничити целу ту шуму, те да једну шуму не граниче две или више комисија. Најзад за ограничавање појединих шума или шумских комплекса могу се образовати и нарочите комисије, без обзира на њихово простирање у једном или више округа.

Чл. III.

У члану 7. после речи: »на име дневнице« додаје се: »и свих других трошкова«; а место »десет динара« ставља се »дванаест динара«.

Акта комисијска и ствари, за време ограничавања потребне, дужне ће бити да пренесу, како у њихном атару, тако и на следеће место рада — општине, у којима је рад довршен. Исто тако, свака ће општина дати комисији нужну послугу, за све време трајања рада у њој.

Чл. IV.

Чл. 9. мења се и гласи:

Полицијска ће власт преко дотичних општина обзнанити, а општински суд ово благовремено

саопштити грађанима на збору, да ће комисија свој рад отпочети и позвати заинтересоване, да спреме и поднесу комисији документе, на основу којих полажу право својине ма на који и колики део шуме или шумског земљишта, а уз то још извод из пописних и пореских књига, оверен од стране пореског одељења, на шта све плаћају и колико годишње пореза, и уверење општинског суда о бројном и поименичном стању задруге и породице. Ове изводе овераваће им пореска одељења и уверења издавати општинске власти бесплатно за ову потребу.

Но кад комисија у једној општини отпочне рад, она ће, пре но што исти сврши, јавити општинском суду, чији је атар на реду, да ће у тој општини отпочети ограничавање. Комисија ће то доставити писменим саопштењем, било преко полицијске власти, било непосредно суду дотичне општине. Но и у једном и у другом случају прималац саопштења мора комисији писмено потврдити пријем.

Ко би полагао право својине на буди колики део шуме или шумског земљишта, које комисија граничи, па не би сам или његов заступник предстао комисији за време њеног рада на лицу места и не би поднео све што је овде поменуто, не може после ни по каквом основу полагати право својине у ограниченом простору.

V

Члан 10. мења се и гласи:

Окрајке и окуке од шума, које би отежавале заокружавање граница и надзор над ограниченим просторима, као и оне засебне државне шуме, које су мање од 200 ектара, комисија може на захтев граничних општина и села истима оставити, кад подацима о имовном и бројном стању домова, пореских глава, целога становништва и стоке по

врстама, као и осталим привредним односима, докажу потребу. Ово може бити, нарочито ако нису ни имали на другој страни шуме ни земљишта за подизање исте, а били би стешњени у испусту за стоку.

Тога ради дужни су председник и заступник општине, односно кмет и заступник села, онога дана, кад комисија отпочне рад у атару њихове општине или села, поднети комисији писмену представку са горњим подацима, и на лицу места показати, шта општина или село за себе жели од шумског комплекса. У овој представи дужни су изјавити, да ће општина или село подносити све терете, који падају на остављени им простор, као : нов премер земљишта ради разреза пореза и убаштињења, плаћање пореза, ограђивање, трошкове око убаштињења, забрану од сваког уживања ради пошумљавања, ако то за потребно нађе надзорна власт; даље, да ће остављени простор очувати у целини, као заједничку својину и не допустити деобу, или да га појединци противзаконно заузимају, и најзад, да ће, у случају, ако би се доцније општина или село одрекло целога или само неког дела остављеног му простора, поднети све трошкове око преноса на државу и присаједињења државној шуми.

Молбе и представке на други начин и у друкчијем смислу неће се узимати у поступак, нити ће се узимати у обзир изјаве, да општина или село не пристаје на поменуте услове, ако им се не остави потпуно онолико, колико изјављују, да им је потребно.

Ни једној општини ни селу комисија не може ни на чији захтев оставити више шуме и шумског земљишта, него што се на горњи начин буде тражило, а може мање, у колико год за оправдано нађе.

Овако ће се поступити при ограничавању бивших општенародних шума, о којима је реч у тач. 2. чл. 1. закона о шумама, као и државних шума у новоослобођеним крајевима, којима до сада нису биле означене тачне границе, и за државну својину сматраће се у будуће онолико, колико комисије ограниче.

Ну, ако би се уступање тицало кога дела чисто државне шуме или шумског земљишта из тач. 1. чл. 1. закона о шумама, комисија ће у случају, ако нађе за оправдано, да општинама или селима на њихову молбу треба неки део одвојити, или цео какав мањи простор уступити, тај простор или део обележити и премерити, па поднети образложен предлог Министру народне привреде, да се он путем највишег решења може дати у размену за другу какву суседну општинску, сеоску или приватну земљу, која се граничи државном шумом, или да се без накнаде уступи дотичној општини или селу.

Никакве представке неће се примати кад комисија пређе са својим радом онај простор, на који би се доцније поднесена представка односила.

Чл. VI.

У чл. 11. на крају првог одељка изостављају се речи : „а може их и откупити“.

Чл. VII.

Члан 12. укида се.

Чл. VIII.

Извршењу овог закона приступиће се у току ове 1900 године, и према томе, не важе прописи у члану 17. закона о шумама.

Чл. IX.

Закон овај ступа у живот од дана, кад га Краљ потпише.

Препоручујемо Нашим Министрима : народне привреде и унутрашњих дела, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак, заповедамо да по њему поступају; а свима и свакоме да му се покоравају.

26. јануара 1900. год.
у Нишу.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

(М. П.)

Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,

Ђ. Стефановић С. Р.

Министар
народне привреде,

Жив. Живановић С. Р.

Министар
унутрашњих дела,

Ђ. А. Генчић С. Р.

*Ген. бр.
38742*